LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 26r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

Nam cum maxime deus ex memoria hoim elabitur: cum bñficijs eius fru
entes honorem dare diuinae mdulgentiae debent: At vero siqua ncitas gra
uis pressent: tunc deum recordantur: Si belli terror intremuit: si morborum
pestifera uis incubuit. si alimenta frugibus longa siccitas denegauit: si se
ua tempestas: si grando moruit. ad deum confugiunt: a deo petitur auxilium:
Deus: ut subueniat: oratur: Si quis in mari vento seuiente iactatur: hunc
inuocat: Si quis aliqua ui afflictatur: hunc potius implorat: Si quis ad
extremam mendicandi ncitatem deductus victum precibus exposcit: deum
solum obtestatur. per cuius diuinum atq; unicum nomen hominū sibi mi
sericordiam querit: Hunq; igitur dei meminerunt: nisi dum in malis
sunt: Postq; metus deseruit & pericula recesserunt. tū vero alacres ad eorū tem
pla concurrunt. his libant. his sacrificant. hos coronant: Deo aūt: quem
in ipsa ncitate implorauerant. ne uerbo quidem grās agunt: Adeo ex rerū
prosperitate luxuria ex luxuria vero: ut uitia omnia: sic impietas adūsus de
um nascitur: Qua nam istud ex causa fieri putemus: nisi esse aliquam
p ūsam prātem: quae veritati sit semp inimica: quae humanis erroribus
gaudeat: cui unum ac ppetuum sit opus effundere tenebris & hoīm caeca
re mentes: ne lucem uideant: ne denq; in caelum aspiciant. ac naturam
corpis sui sēntent: Nam ceteraе animantes pronis corpibus in humum
spectent: quia rationem ac sapientiam non acceperunt: nobis aūt status rec
tus sublimis uultus ab artifice deo datus sit: appar & istas religones deorū
non esse rationis humane: Quia curuant celeste animal. ad venerandā
terrena: Parens n. noster: ille unus & solus cum fingeret hominem. animat
mediis & rationis capax: cum vero ex humo sublevatum ad contemplatio
nem sui artificis erexit: quod optime ingeniosus poeta signauit: prona
q; cum spectent animalia caetera terram. Os hoīni sublime dedit: celum
q; uidere iussit: & rectos ad sidera tollere uultus: Hinc itaq; ap gyoopop. gre
ci appellauerunt quod sursum spectet: Ipsi ergo sibi renūciant. seq; hoīm
nomine abdicant: qui non sursum aspiciunt: sed deorsum: nisi forte ad
ipsum: quod recti sumus: sine causa hominū attributum putant: Spec
tare nos celum deus voluit: utiq; non frustra: Nam & aues & ex minis
pene omnia celum uident: sed nobis propne datum est celum rigidis ac
stantibus intuen: ut religionem ibi quaeramus: ut deum: cuius sedes illa
est: qm oculis non possumus: animo contemplemur: Quod profecto no
tauit: qui ait lapidem: quae sunt sub terra: uenerantur: Est aūt pra
uissimum cum ratio corporis recta sit: quod est templum: ipsum vero animū:
qui sit aeternus: humilem fieri: cum figura & status nihil aliud signi

Luxuria malum mgnū.

Homo.

Ouidius ingēiosus poeta.